

Épül az Adria vezeték

Augusztus elejétől, az Adria olajvezeték építésének megkezdésétől 20 kilométer csövet hegesztettek össze és fektettek le a Siófoki Kőolajvezeték Építő Vállalat dolgozóit. A vállalat II. számú, kaposvár—toponári főépítés-vezetőségének brigádjai — csatlakozva a jubileumi munkaversenyhez — vállalták, hogy 5 százalékkal túlteljesítik a tervet, s beneveztek a DH-mozgalomba. Képzőnkön: szigetelik a vezetékét.

Ecsetgyári helyzetkép

Kétélű fejlesztés

A termelési adatok szépek: a 112 millió forintos első féléves tervet 114 millióra teljesítette a Szegedi Ecset- és Seprűgyár. A seprűgyár teljes egészében tökéletes exportra termel, 62 millió forint értékben. A partnerek: az USA, az NSZK, Franciaország, Svájc, Kanada, Svédország, Ausztria, Finnország. Az egész országot öf látják el ecsetekkel: a belföldi értékesítés 120 millió. 1975-ben 13 milliós rekonstrukcióval új faműhelyet építettek, amelynek eredményeképpen négyzetméterben több mint kétszeresére nőtt az egy dolgozóra eső munkaterület.

Természetes, hogy a gazdasági eredményeket nagyarányú technológiai fejlesztéssel lehetett csak elérni. A gépesítés aránya 80 százalék, ésszerűbbé vált, a technológiai folyamatokhoz igazodott az új gépek telepítése. Többek között nagyobb teljesítményű gyalugépet, nyugatnémet gyártmányú csiszoló- és behúzógépet vettek, gépesítették az anyagmozgatást. Egyedül a négy új varrógép darabonként 340 ezerbe került. Gépek a csirkavágásban, a famegmunkálásban, a szállításban. Korszerűsödött a gyár, javult a korábbi helyzet.

Lényegében ugyanez mondható el most is az ecsetgyárról, hiszen a nagyarányú változtatások, fejlesztések maig tartottak, sőt a jövőben tovább folytatódnak. Csak hogy: hét év alatt 170 fővel csökkent a létszám. Nem túl sok — mondhatná valaki, aki hozzászokott már a magyar iparban krónikus és agyonmagyarázott munkaerőhiányhoz, sőt, külön dicséretes, hogy a sikereket egyre kevesebb emberrel tudták elérni.

Mindez igaz, de van itt még valami, ami már a gyár különleges vonásait bizonyítja, azok figyelembe vételével érthető: az ecsetgyárban gyakorlatilag nincs szakmunka. (Azaz csak a munkában van.) A betanított munka is nehéz, durva, nem is valami egészséges. A törzsgárdatagság veszesen fogy, főleg az ecsetgyári részleg rendkívül elöregedett, évente húszan—harmincan mennek nyugdíjba. Hogy a fiatalok miért nem jönnek, azt az elmondottak után felesleges magyarázni.

Az idej első felévi fejlesztés értéke több mint egymillió forint. A nagyarányú gépesítés, az új gépekkel való bányászati eljárást alacsony kvalifikáltságú munkaerővel kell megoldani: még szerencse, hogy az új gépek nem túl bonyolultak, s a hat hét tanulási idő alatt ott a műszerész, a szerelő. A gyakorlatosság megszerzése viszont fél évig tart. A gépek jönnek, az em-

berek mennek: csak az év első hat hónapjában 58-an távoztak el. Tavasz óta nincs gépezelő a szovjet bálázógéphez, két-három hónapig egy nyugdíjas csinálta, beteg ember, nem bírta, elment. A jelentkezők túl sokat kérnek: a gép így túllórázással, különbéfizetéssel működik. A segédmunkásokkal még több a gond: a raktár évente fel 170 vagon árut fogad és 280 távozni onnét. Három éve 18-an dolgoztak még itt. Most 9 a létszám. Csak az új faműhelyben 35 százalékos a csökkenés, 17 ember hiányzik, hosszú hónapok óta nincs anyagmozgató: hiába vannak gépek, azokra fel is kellene rakni az árut! Van olyan gép, amely másfél millió forint értékű — és nincs rá ember.

A feladatok pedig közben egyre nőnek — évente 10 millió forint értékben növelelik a termelést, az export fokozása köztudomásúan fontos népgazdasági érdek. Mégis úgy tűnik: hasztalan a gépesítés, kényeszmegoldásokhoz kellett folyamodni, félkész termékek gyártásához: műanyag nyelhez ez műanyagműveléshez. Ehhez

kooperációra volt szükség — így persze drágább. A gyárban azt mondják: mióta kötelező munkaerő-közvetítés van, sokkal rosszabb a helyzet. Ugyanakkor — tanácsi vállalat révén — időnként megkérdezik tőlünk: miért nem tudják megtartani az embereket?

A kérdésre a válasz sokféle lehet. Egy biztos: mintha nagyon egyedül maradt volna a fontos gazdasági feladataival, gondjaival az ecsetgyár, legalábbis ami a munkaerőhelyzetet illeti. Persze adott a magyarázat: országos problémáról van szó, ez csak csepp a tengerben. Lehet, hogy ez a fejlesztésre-gépesítésre is vonatkozik, hiszen másutt is találkozni ilyen eredményekkel. De — országos ügy, országos érdek az exportfejlesztés is. S legalább olyan rugalmasságot illene tanúsítani az illetékes szerveknek az exportra termelő cégek gondjainak megoldásában-segítésében, mint a központi intézkedések végrehajtásának ellenőrzésében. Mert így az önerőből történő fejlesztés — eléggé kétélű dolog.

D. L.

Pártalapszervezetek beszámoltatása az olajosoknál

Időnként mérlegre teszi az alapszervezeteiben végzett politikai, gazdaságpolitikai munkát az MSZMP szegedi olajipari végrehajtó bizottsága. Ezúttal — 12 alapszervezete közül — a fűrés—I. és a gázüzemi alapszervezet vezetőségét számoltatta be, Oszkó Albert, illetve Kugler Flórián párttitkárok írásos előterjesztése alapján. Az két alapszervezet elnevezésében is érdekelhető, hogy egymástól mennyire eltérő jellegű munkaterületet fognak át. Különbözőek adottságaik, módszereik, munkastílusuk, eredményük és fogyatékoságuk is.

A fűrés—I. alapszervezet 43 kommunisztája a szegedi üzemegység fűrés és lyukvezetőségi ülés, és akkor is mentéseknél dolgozik, espedig folyamatos munkarendben: azaz tizenkét napot egyhuzamban, majd négy nap pihenés következik. Itt nem állnak le műszak után, se vasárnap és más ünnepnapokon. Egymást váltva megszakítatlan a munka, és csak akkor állnak tovább, ha a befejezett után új feladatot kapnak. Ilyen körülmények között és feszített tempóban — ahol minden idegszállal kötődni kell a termeléshez és még arra is ügyelni, hogy minden ember kipihentlen álljon munkába — nehéz szervezeti életet élni, de mégis kell, muszáj, mert itt is a pártalapszervezet az a hajtóerő, amely nélkül nincs előrehaladás.

De vágjunk is a problémák középebe. Az alapszervezet hat pártcsoportra tagolódik, a különböző berendezésekhez és munkarendhez igazodva. A párttagságnak közel a fele nem szegedi lakos. Ki távolabbra, ki közelebbre, de utazik haza a szabadnapok hasznos eltöltésére, a családjá körében. A szervezeti élet érdekében még ez a nehézség is áthidalható, mint ahogy a tanulást is áldoztak eddig és ezután. Heten végeztek marxizmus-leninizmus középiskolát, négyen különböző időtartamú pártiskolát, egy pedig befejezte a marxizmus-leninizmus egyetem általános tagozatát. Most is ketten tanulnak speciáliskolájukon, illetve a marxizmus-leninizmus egyetemén. Az új oktatási évben pedig 14-en iratkoztak be a marxizmus-leninizmus középiskolájába.

Ezek tudatában korábban bírálta már a tagság az alapszervezet héttagú vezető-

ségét azért, mert nem eléggé látszik a munkája. Nehezen áll össze például egy-egy vezetőségi ülés, és akkor is csak hézagosan. Ez a jelenlegi folyamatos munkarend, és ezért elmarasztalóan szólt a végrehajtó bizottság is. Nem fogadta el a magyarizkódást, hogy a vezetőségi tagok felelős beosztású dolgozók is. Annál inkább példát kell mutatniuk, és nem úgy, hogy a párttitkára zúdul a munka zömébe, neheze, aki „mellesleg” ugyancsak felelős beosztású dolgozó: főfűrőmester. Az alapszervezet nem mondhat le a vezető munkakörű kommunista pártmunkájáról. A közös munkából való távolmaradásukat, ha eddig elfogadták, hiba volt. Az alapszervezet vezetőségének a feladata, hogy oldja meg a nehézségeket.

Jó vonásokat is talált persze a végrehajtó bizottság a fűrés—I. alapszervezet munkájában. Azt például, hogy pártépítési tervét körültekintően, lelkiismeretesen és maradéktalanul teljesítette. Sorait öt új párttaggal erősítette. Korábban keveset foglalkoztak itt a pártoktatással. Most szép számmal tanulnak. Az is új vonás az alapszervezet vezetőségének munkájában, hogy a hozzá tartozó KISZ-szervezettel közösen tevékenykedik a politikai és gazdasági feladatok végrehajtásában. Ugyanakkor az a gondolat is felmerült: ne a KISZ-szervezet vezetője aktívabb, és elhomályosítja a pártalapszervezet vezetőségének tevékenységét? Ezen el lehet gondolkozniuk a fűrés—I. alapszervezet kommunisztáinak, akik szókimondóak és a pártmegbíztatókat — a nehézségek ellenére is — elvégzik.

Más gondok, problémák és eredmények jellemzik a gázüzemi pártalapszervezetet. Vezetőségének munkáját szinte felső fokon summázta a végrehajtó bizottság. Munkájában kiemelte a szinte tudományos módszert, ahogy az időszzerű és hosszabb távra szóló párttáborokat a maga területén — a körülményeket is mérlegelve — következetesen végrehajtja, és ezt számon kéri a gazdasági vezetéstől is. Ez a lendület azért is jellemzője, mert a fiatal üzemre nagyon odafigyelnek. Az ott dolgozó — párttagok és pártönkívüliek, zömükben fiatalok — többet, jobbat akarnak, mind nagyobb eredményeket produkálni, az első között is magasabbra állni, szinte a tetőre törni.

Az alapszervezet politikai területének pártirányítási tapasztalatait, eredményeit és problémáit kerültek esősorban fókuszba a végrehajtó bizottság ülésén is. Gazdasági területen a termelő tevékenységű gázüzem eléggé összetett, különböző profilú munkahelyek kapcsolódnak hozzá, illetve tartoznak a pártalapszervezet hatáskörébe: laboratórium, beruházási iroda, a szervezettel is független VEGYÉPSZER. Ez az összetettség hangsúlyt is kapott az alapszervezet beszámolójában, amelyet Kugler Flórián párttitkár, művezető terjesztett elő, hangsúlyozva az üzem gazdasági fontosságát. „A gázüzem munkája nemcsak Szeged, hanem a vállalat szempontjából is nagy jelentőségű. Ennek megfelelően a pártalapszervezet gazdaságpolitikai munkájában is központi helyet foglal el.”

A helyi, a legfontosabb gazdaságpolitikai célkitűzéseket intézkedési tervben rögzítette az alapszervezet, és konkrét feladatokat határozott meg. Hozzáérték azonban: „A hosszú, közép- és rövidtávú gazdasági tervek kialakításában nincs módja az alapszervezetnek részt venni. Nem lenne haszontalan, ha a területet érintő nagy jelentőségű fejlesztési koncepciók kialakításánál mód lenne a helyi vélemény kialakítására. Így például nemcsak 100—200 ezer forintos megtakarításra lehetne mozgósítania a pártalapszervezetnek, hanem 300—500 millió forintos többletbetéttel eredményező gazdaságpolitikai döntések megvalósítására is.”

Kétségtelen, hogy a megfogalmazás szerint még nagyobb részt kér a közös munkából az alapszervezet vezetősége, tagsága, amelynek több mint kétharmad része munkásállományú. Ebből az alapállásból lehet megérteni és értékelni a bírálat hangját is, amikor a jó üzemi légkörtől, az üzemi demokrácia fórumainak együttműködéséről esett szó. Az alapszervezet beszámolója szerint a munkahelyi légkör jó a gázüzemben, az üzemi demokrácia érvényesítésében a központi intézkedések végrehajtására törek-szenek. Tartalmilag azonban egy korábbi időszakhoz képest visszalépés tapasztalható. „A gazdasági vezető az együttműködést a párt- és társadalmi szervekkel a szükséges minimumra korlátozta, s így az alapszervezet vezetőségének ez irányú állásfoglalása nem érvényesül.”

A kérdésekben, válaszokban, majd a vita során nagyon is fontos problémák kerültek előtérbe. Például a jó vezetőt jellemző három követelmény, amely érvényesül itt a munkában, a politikai és gazdaságpolitikai tennivalók végzésében, de nem eléggé terjed ki az embert is látni a maga gondjaival, problémáival. Vezetői munkastílust csiszolni alkalmas a jó szellemi környezet, amely alakítja az embert és fordítva. Ennek a tulajdonságnak azonban nincs teljesen birtokában még ez az alapszervezet, mindamellett, hogy erős, tisztánlátó vezetősége van, amelynek a figyelme kiterjedt arra is, hogy hol van bűjtött adminisztratív létszám fizikai állományban, és azt meg kell szüntetni. Bíralt, amikor az újítómozgalom kimagasló eredményei mellett hiányolta, hogy nincs kiépítve a közreműködő rendszer. Amíg egy ember utjára válna válik, addig ne tanít más „érdeket” tapad rá. Félt, hogy az ilyen érdekezéssel más, a szocialista szemlélettel ellentétes kérdésekben is egyezik majd. Eppen ezért „az újítómozgalom üzemi kibontakoztatására és tisztaságának megőrzésére a szegedi és a nagyalföldi olajipari pártbizottság együttes és határozott fellépése szükséges” — hangsúlyozta a vitában ismételtén Kugler Flórián párttitkár.

Az érdekesítő kérdések nem mindegyikére adott végleges választ a végrehajtó bizottság. Bizonyos témák alaposabb vizsgálódást kívánnak, ugyanakkor körültekintést, rugalmasságot a gázüzem alapszervezetei vezetőségének munkájában. Abban egyöntetű volt a végrehajtó bizottság állásfoglalása, hogy a közös munkában a párt- és társadalmi szervek nem szorulhatnak a perifériára. A pártalapszervezet irányító és ellenőrző munkája sehol nem szenvedhet csorbát, és továbbra is legyen igényes politikai, gazdaságpolitikai tevékenységében.

Lódi Ferenc

Az üzemi demokráciáról — vasutasoknak

A Vasutasok Szakszervezetének szegedi területi bizottsága aktívárterkezetet tartott tegnap, hétfőn délután Szegeden, a vasutas művelődési házban. A bizottság aktivistáinak és a nagyobb szolgálati helyek vezetőinek dr. Ágoston József, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának vezető titkára tartott előadást Az üzemi demokrácia továbbfejlesztésének feladatai címmel.

Fejő szakmunkások sikere Szolnokon

A fiatal fejő szakmunkások szakmai, politikai vetélkedő-jének második országos döntőjére az idén a Héki Állami Gazdaságban és a MÉM Mérnök- és Vezető-továbbképző Intézetének szolnoki iskolájában került sor. Az országos versenyt területi döntők előzték meg. Csongrád megyében a szegedi, a makói, a szentesi területi vetélkedők legjobbjai megyei döntőn vettek részt, s ennek győztesei utaztak Szolnokra. Összesen 19 megyéből 38 versenyző bizonyította kellő szakmai felkészültségét, politikai tájékozottságát. Az

országos döntőn két kategóriában versenyeztek a résztvevők, a hagyományos sajtórészes fejtésben és a fejőházi fejtésben. Csongrád megyét mindkét kategóriában a szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezet tagjai képviselték.

A sajtórészes kategóriában Ruzsa Miklós második helyezést ért el, s ezért 3 ezer forint pénzdíjazásban részesült. Ezenkívül 8 napos juttalomutazáson is részt vehet, novemberben.

A fejőházi kategóriában Karasz István ötödik helyezést ért el. Juttalma ugyan-csak 8 napos juttal utazás.

Olajtermékek a Szovjetunióból

Hétfőn, a kora reggeli órákban, Rovno térségében megkezdődött a Keleti Termékvezeték gázolajjal való feltöltése, és megindult az új vezeték az első szállítmány. A másfél év alatt épült Keleti Termékvezeték, a Magyarország és a Szovjetunió közötti energiaellátó rendszer legújabb létesítménye, Beregdaróctól Leninvárosig 126 kilométer hosszú-

ságban húzódik. A 324 milliméter átmérőjű csővezeték 64 atmoszféri nyomással évente csaknem kétfélmillió köbméter, szénhidrogénből nyert készterméket — gáz- és fűtőolajat, valamint benzint — szállítanak hazánkba.

A tervek szerint a jövő esztendőben megkezdik a termékvezetékben a benzin szállítását is. (MTI)

Szakembercsere

Huszonöt fiatal magyar mezőgazdasági szakember érkezett egyenes cseregyakorlatra az Egyesült Államokba.

A cserét a mezőgazdaságot a fiatalok között népszerűsítő országos szervezet, a „4-h központ” bonyolítja le.

Az ifjú magyar szakemberek nyolc amerikai államban dolgoznak majd, s mindennek előtt a szarvasmarha-tenyésztést, a tejgazdálkodást és kertészeti kérdéseket tanulmányoznak.